

Kako dolga je slovenska obala?

Odgovor na članek z istim imenom, ki je bil objavljen v Geodetskem vestniku 1998, št. 1, na straneh 42 – 44.

Najprej velja povedati, da se s člankom, ki je neke vrste študija in tudi izziv, vsebinsko popolnoma strinjam. S tem problemom smo se srečevali tudi v 70-ih letih, ko je bila v okviru takratne tretje stopnje na takratni FAGG v okviru predmeta Kartometrija končana seminarska naloga, v kateri smo prišli do podatka, ki ga avtor citira, do dolžine slovenske obale 46,2 km.

Z avtorjem se strinjam, da ta podatek lahko tudi ne drži. Lahko bi rekli, da je vsak dobro omočen kamen praktično črta obale, in ima prav, da je treba imeti neko standardno metodološko ali drugačno določilo. Dobro je vedeti, da je pred tem slovenska statistika za dolžino slovenske obale, računano iz katastrskih meja, objavljala dolžino okrog 26 km. Jasno zakaj: kataster na morju ni tako važen, meje so bile zelo dolge in ravne, kot je avtor tudi napisal oziroma prevzel v skicah svojega članka – na primeru Velike Britanije.

Kako smo primer rešili, pa na kratko. Geodetski zavod SRS je takrat izdelal načrt razmerja 1:5 000 za celo slovensko obalo in v njej morje opredelil tako, da je razmejitvev oziroma obalo vrisal z modro obalno črto, ki je določala takratno obalo (velja še danes). Že kartiranje te črte kot obale je lahko napačno, vendar predpostavljam, da je načrt 1:5 000 dovolj dober. Z digitalizacijo smo uspeli na približnem digitalnem koraku vsakih 7 m registrirati po eno točko in vse transformirati v ustrezen kartografski model. To delo je opravil in tudi računalniško obdelal gospod Anton Kralj, ki je sedaj v službi na Zavodu za gozdove. Sodelovala pa sva še prof.dr. Branko Rojc in Tomaž Banovec.

Če bo kdo meril zadevo še bolj natančno, bo moral seveda dobiti ustrezno topografsko podlago. In verjetno bi razmerje 1:1 000 z dovolj podrobno izmerjeno obalo (omočeni kamen) dalo še „daljši“ rezultat.

Vendar ostanimo pri tem – že tu imamo nekaj težav. Npr. jezero pri Fiesi je tudi prispevalo k dolžini slovenske obale, saj ima tudi obalo, čeprav bi lahko rekli, da ni popolno morje, sploh pa ne zelo uporabno.

Škoda pa je, da avtor ni vedel, kdo je to izmeril in na kakšen način smo to naredili, kako smo to objavili (tudi v dnevnem časopisju) in zakaj je statistični urad to mero prevzel v statistični letopis. Prav gotovo je ta dolžina boljša kot dolžina, prevzeta iz katastra. Mogoče je nekoliko prepodrobno izdelana, kar pa verjetno ne sme motiti. Škoda pa je, kot rečeno, da je naše poznavanje tako majhno, da tuje literature poznamo, domačih prispevkov, ki jih pravzaprav gospod Sergej Čepelnik obravnava v naslovu, pa ne. Možno je, da se bo v prihodnje zgodilo še nekaj takih primerov iz tako imenovane srednje ali starejše zgodovine geodetske službe ali geodetske stroke, in mislim, da bi bilo dobro, če bi postopoma uredili tudi to dokumentacijo. Ogromno stvari je narejenih veliko prej in to doma, veliko prej kot marsikje drugje.

*Tomaž Banovec
Statistični urad Republike Slovenije, Ljubljana*

Prispelo za objavo: 1998-06-23